

indestaa for; men Et er klart, og det er, at naar denne Mand har tjent i Hæren næsten i 20 Aar, er der Grund til at fare lempelig frem imod ham, naar han er kommen i en uheldig Forsætning. Med disse Ord skal jeg anbefale Udvalgets Indstilling om, at Andragendet henvises til Krigsministeren — Den anden Sag angaar Enken efter Trompeter Hweg i Aarhus. Denne Mand har tjent ved 6te Regiment, der før Krigen i 1864 garnisonerede i Skehoe. Jeg har tilfældig haft Leilighed til personlig at kjende denne Mand; da Forholdet var det, at efter at Krigen var afsluttet, blev 6te Regiment ophævet, saaledes at hele 6te Regiments Officerer, Underofficererne og Trompeterne gik over til 3die Dragonregiment, denne Mand kom saaledes til at tjene som Trompeter ved 3die Regiment. Der foreligger her Dokumenter, som vise, at Manden den 2den Marts 1855 blev Trompeter ved Skehoe Dragoner, og den 1ste Oktober 1867 ved den nye Hærsordens Krafttræden blev han Trompeter ved 3die Dragonregiment i Aarhus. Han efterlader Enke og 6 Børn, hvoraf de 4 ere ukonfirmerede, og Enken er svagelig. Hvad der imidlertid særlig har været Grund for Udvalget til at henstille denne Sag til Krigsministeren, er, at det ikke har været rigtig klart for Udvalget, om denne Mand virkelig har faaet sin Pensioneret beregnet fuldt ud fra den Dag, da han tiltraadte Tjenesten ved Skehoe Dragoner. I alt Fald er det noget uklart, saa at man næsten kunde fristes til at antage, at Manden ikke havde været pensioneret berettiget eller ikke faaet sin Pension beregnet for længere Tid end fra den Dag, da han blev ansat ved 3die Regiment. Hvis dette skulde være Tilfældet, vilde der deri være en naturlig Anledning til, at Enken fik noget Mere end den lille Pension, hun nu faar, lidt over 107 Kr. Det er Ønsket om at faae det draget frem og faae det nærmere oplyst, som væsentlig har foranlediget Udvalget til at gjøre sin Indstilling. Som sagt, hvis det skulde være Tilfældet, at Manden kun har faaet sin Pension beregnet fra 1867 eller maaske 1865, da er Enkens Pension ansat mindre, end den maatte blive, dersom den var beregnet fra den Tid, da Manden traadte ind i Hæren ved Skehoe Dragoner, nemlig i 1855. Jeg haaber, hvis ikke andre Ting skulde stille sig i Veien, at den ærede Krigsminister vil tage sig lidt velvillig af denne svagelige Enke, der sidder med en stor Flok Børn og kun har lidt over 100 Kr. om Aaret at leve af, hvad Enhver maa sige sig selv det ikke kan være muligt at komme igjennem med.

Krigsministeren (Bahnsen): Angaaende de to Andragender, der ere foreslaaede henviste til Krigsministeriet, skal jeg tillade mig at sige et Par Ord. Hvad først forhenbærende Sergent og Gymnastiklærer Rasmussen angaar, da er det ganske vist, at der i en anden Anledning, nemlig da han en Gang søgte Ansættelse som Bud i Krigsministeriet, har foreligget forskellige Ubefalinger baade fra hans militære Tjenestetid og ogsaa fra en senere Tid, som gavede Grund til at tro, at det er en slyng Mand, og forsaavidt kunde jeg ogsaa være meget tilbøielig til at gaa ind paa Indstillingen, idet jeg tror, at den ærede Ordfører har Ret, naar han siger, at jeg i Reglen stiller mig velvillig overfor den Slags Andragender. Men der er noget ved dette specielle Andragende, som gjør mig betænkelig, og det er, at Mandens Fremstilling aabenbart er fuldstændig urigtig, saa at hele den Basis, hvorpaa den ærede Ordfører grunder Indstillingen — fra hans subjektive Standpunkt selvfølgelig med Rette — ikke er rigtig. Jeg skal saaledes bemærke, at naar denne Mand siger, at han, inden han søgte sin Afsted fra Politibetjentstillingen i Sorø, havde i Krigsministeriet faaet Tilfagn om at blive gjenoptagen i Hæren, saa er den Ting meget usigtlig undersøgt i Krigsministeriet; men intet Menneske der veed nogeninde mundtlig at have talt med Manden, og det skriftlige Andragende, der nævnes, findes heller ikke i Ministeriet, saa at Manden her er inde paa i hvert Fald en hel Feiltagelse. Jeg tror nemlig, at Krigsministeriets Arkiv er af den Bestaafenhed, at hvis der virkelig forelaa en Indstilling fra en Afdelingschef om en Sergeant, og den var bleven afflaet i Krigsministeriet, vilde en saadan Indstilling med største Lethed kunne findes; det Hele maa derfor bero paa en Misforstaaelse. Tillige skal jeg gjøre opmærksom paa, at der ved den Anledning, som jeg begyndte med at omtale, jeg havde haft til at undersøge Mandens Forhold nærmere, har foreligget en Udtalelse baade fra den daværende Borgmester i Sorø paa Byraadets Begne og en privat Udtalelse fra en Mand, som den Gang var Fuldmægtig der. Den første af disse Udtalelser, nemlig den fra Borgmesteren, fik jeg fra Finansministeren, idet den var bilagt Mandens Ansøgning om Pension, og den anden Udtalelse, den fra Fuldmægtigen, var vedlagt hans Ansøgning om at blive ansat som Bud i Krigsministeriet. Begge disse Udtalelser gaa ud paa, at det er rimeligt nok, at Manden selv har søgt sin Afsted, men at